

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

10 noiembrie 2015

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte – Gordilă Nicolae,

Judecători – Guzun Ion, Covalenco Elena, Catan Liliana, Diaconu Iurie,

judecând în ședință, fără participarea părților, recursurile ordinare declarate de către partea vătămată Rudi Vitalie și procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Oleg Popov prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 21 aprilie 2015, în cauza penală privindu-l pe

Șova Andrei Mihail, născut la 21 septembrie 1961, originar din s. Bușăuca, r-l Rezina, domiciliat în mun. Chișinău, str. Albișoara 80/4, ap. 178.

Termenul de examinare a cauzei:

1. prima instanță: 24.07.2013 – 24.20.2014;
2. instanța de apel: 04.12.2014 – 21.04.2015;
3. instanța de recurs: 03.07.2015 – 10.11.2015.

A C O N S T A T A T:

1. Prin sentința judecătoreiei Ciocana, mun. Chișinău din 24 octombrie 2014, Șova Andrei Mihail a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 152 alin. (1) Cod penal, stabilindu-i-se pedeapsa sub formă de închisoare pe termen de 2 (doi) ani, cu ispășirea în penitenciar semiînchis.

În temeiul art. 90 Cod penal, pedeapsa aplicată lui Șova Andrei Mihail a fost suspendată condiționat pe un termen de probă de 2 ani și nu va fi executată dacă în termenul de probă nu va comite noi infracțiuni și prin purtarea exemplară va confirma încrederea acordată, totodată obligându-l pe Șova Andrei Mihail să nu-și schimbe domiciliul fără consimțământul organului competent, de asemenea va fi obligat să repare părții vătămate dauna determinată prin sentință într-un termen de 30 zile de la data devenirii definitive a ei.

Acțiunea civilă înaintată de partea vătămată s-a admis parțial și s-a dispus încasarea de la A. Șova în folosul lui V. Rudi a valorii prejudiciului material cauzat în sumă de 506 (cinci sute șase) lei și 41 bani și a valorii prejudiciului moral cauzat, în echivalent bănesc în sumă de 10000 (zece mii) lei, iar în total a daunei cauzate prin infracțiune în sumă de 10506 (zece mii cinci sute șase) lei și - în rest pretențiile au fost respinse.

2. În fapt, instanța de fond a constatat că, inculpatul A. Șova la data de 02 februarie 2013, aproximativ la ora 18:00, aflându-se pe str. Petru Zadnipru intersecție cu str. Nicolae Milescu Spătaru, mun. Chișinău, urmare a unui conflict inițiat cu V. Rudi, i-a aplicat ultimului o lovitură directă cu piciorul în piciorul stâng, provocându- i, conform raportului de expertiză medico-legală nr. 289/D din 08 februarie 2013 fractura oblică a fibulei fără deplasare, vătămare calificată ca medie.

3. Împotriva sentinței a declarat apel inculpatul A. Șova, prin care a solicitat admiterea apelului, casarea integrală a sentinței nominalizate, emiterea unei hotărâri

prin care inculpatul să fie achitat, din motivul lipsei elementelor infracțiunii în acțiunile acestuia.

În motivarea apelului a invocat, că sentința este bazată pe presupuneri, este subiectivă și unilaterală. Personal nu i-a aplicat nici o lovitură și nu a văzut ca cineva din cei prezenți să-i aplice, leziunile corporale calificate ca medii puteau fi cauzate prin căderea de la propria înălțime, fapt însă ce nu a fost cercetat nici de organul de urmărire penală și nici de instanța de judecată.

Prin încheierea din 22.05.2014 a fost respins demersul avocatului în interesele inculpatului cu privire la numire expertizei repetate, ca fiind neîntemeiat, fiind indicat că încheierea adoptată nu este susceptibilă de recurs decât odată cu fondul cauzei, fapt care a lipsit inculpatul de dreptul la un recurs efectiv împotriva actelor judecătorești neîntemeiate statuate în conformitate cu prevederile art. 13 CEDO.

Apelantul a mai indicat că, unicul martor al acușării care a fost la fața locului, Ciobanu Nicolae, a declarat în ședința de judecată că după ce au traversat strada a remarcat că presupusa victimă era căzută la pământ iar lângă el se afla Malic Anatolie și Andrei Șova care l-au ajutat să-l ridice, însă la propunerea ultimului de a chema salvarea și poliția Nicolae Ciobanu a refuzat, reproșându-le că V. Rudi este beat și poate să aibă probleme.

Instanța de judecată a apreciat eronat și greșit declarațiile martorului Crudu Ion care a declarat în ședința de judecată că a consumat băuturi alcoolice împreună cu Rudi Vitalie și Nicolae Ciobanu fapt ce nu au fost apreciate de către organul de urmărire penală și instanța de judecată. Rudi Vitalie și martorul Nicolae Ciobanu au dus în eroare instanța declarând că nu au consumat băuturi alcoolice, fiind pusă la îndoială declarațiile privitor la cauzarea leziunilor corporale.

Însăși martorul acușării Ciobanu Nicolae a confirmat instanței de judecată că fiind la fața locului nu a văzut ca V. Rudi să fie lovit de către inculpat sau martorul Malic Anatolie.

Instanța de fond a interpretat unilateral, subiectiv și tendențios procesul - verbal de confruntare din 26.03.2013 dintre presupusa parte vătămată V. Rudi și A. Șova din care rezultă că A. Șova nu i-a aplicat careva lovituri lui V. Rudi, iar instanța bazându-se doar pe declarațiile lui V. Rudi conchide că A. Șova ar fi lovit fără a dispune de alte probe concludente și obiective ale cauzei. Este necesar de luat în considerație că presupusa parte vătămată V. Rudi este parte interesată în învinuirea ilegală a inculpatului A. Șova pe motiv de răzbunare.

Instanța de fond s-a bazat pe procesul-verbal de ridicare a documentelor medicale din 19.04.2013, conform cărui au fost supuse examinării fișele medicale pe numele părții vătămate, care sunt perfectate tot din spusele presupusei părții vătămate care dispune de rude apropiate la Serviciul de Urgență din m. Chișinău fiind interesat de perfectarea denaturată a acestora și care nu în ultimul rând au stat la baza concluziei denaturate a expertizei medico-legale.

Referitor la avizul de testare-poligraf a inculpatului nr. 3258 eliberat la 08.07.2013 nu poate servi ca probă directă, însă necătfind la aceasta, presupusa parte vătămată V. Rudi cât și martorul acușării N. Ciobanu au refuzat testarea poligraf, fapt ce denotă punerea la îndoială a veridicității declarațiilor acestora. Or, potrivit legislației procesual-penale în vigoare, avizul de testare poligraf în mod categoric nu poate constitui mijloc de probă.

A mai susținut inculpatul că, instanța de judecată l-a lipsit de dreptul la egalitatea armelor de apărare, la acces liber la justiție și la un proces echitabil garantat de art. 6 CEDO, luînd ca bază actele denatura efectuate cu încălcarea procedurii de acumulare a probelor de către organul de urmărire penală care au luat ca bază declarațiile false ale presupusei victimei.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 21 aprilie 2015, apelul declarat de către inculpat a fost admis, casată sentința primei instanțe și pronunțată o nouă hotărîre, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, după cum urmează:

- Șova Andrei Mihail se achită de sub învinuirea în săvîrșirea infracțiunii prevăzută de art. 152 alin. (1) Cod penal, din motivul că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii.

5. În motivarea soluției adoptate, instanța de apel a constatat că la baza concluziei vinovăției inculpatului sunt puse, în principal, declarațiile părții vătămate V. Rudi și a martorului N. Ceban, care deși prima instanță le consideră veridice, instanța de apel, deopotrivă, constată că partea vătămată a manifestat un comportament nesincer și oscilant, adoptînd poziții diferite cu privire la circumstanțele cauzei și la persoana care l-a lovit, aspect esențial pentru stabilirea existenței faptei infracțiunii.

Pe tot parcursul procesului penal, inculpatul a respins învinuirea, făcînd declarații constante, că nu a săvîrșit fapta imputată și că nu i-a aplicat lui V. Rudi nici o lovitură. Versiunea inculpatului nu este combătută prin probe pertinente, concludente, utile și veridice, care în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor, ce ar dovedi că inculpatul a comis infracțiunea în circumstanțele stabilite de prima instanță.

Instanța de apel a reținut că, însăși martorul acuzării care a fost la fața locului, N. Ciobanu, nu a văzut ca A. Șova să-i fi aplicat lui V. Rudi o lovitură cu piciorul în piciorul stîng al ultimului, declarînd că după ce a traversat strada a remarcat că presupusa parte vătămată era căzut la pămînt, iar lîngă el se afla A. Melnic și A. Șova care l-au ajutat să-l ridice, însă la propunerea ultimului de a chema ambulanța și poliția N. Ciobanu a refuzat, reproșîndu-le că V. Rudi este în stare de ebrietate și poate să aibă probleme.

O altă divergență între declarațiile părții vătămate și circumstanțele constatate este și că partea vătămată a negat faptul consumării băuturilor alcoolice înaintea incidentului, afirmație ce nu este susținută de materialele cauzei, fiind combătută prin declarațiile martorului Crușu Ion care a declarat în ședința de judecată că a consumat băuturi alcoolice împreună cu V. Rudi și N. Ciobanu, fapt ce nu a fost apreciat obiectiv și sub toate aspectele de către organul de urmărire penală și instanța de judecată.

Prin urmare, în cauză nu au fost prezentate probe ce ar servi la constatarea vinovăției inculpatului și, în atare situație, cu certitudine, se constată că, prin ansamblul de probe cercetate de prima instanță, verificate și reapreciate de instanța de apel nu se confirmă vinovăția inculpatului în săvîrșirea infracțiunii imputate.

6. Decizia instanței de apel este atacată cu recursuri ordinare de către partea vătămată V. Rudi și procuror, prin care solicitată casarea totală a acesteia și menținerea sentinței primei instanțe.

6.1. În motivarea recursului său, partea vătămată menționează că, instanța de apel, a reținut ca probe pertinente și concludente, care ar confirma existența, caracterul și gradul leziunilor corporale, declarațiile martorilor din partea apărării, în defavoarea rapoartelor de expertiză medico-legală, conform cărora la V. Rudi s-a constatat fractura

oblică descendentă a fibulei pe stînga, fără deplasare, care au fost cauzate la acțiunea unui obiect contondent dur și care nu sunt posibile de a fi provocate prin automutilare și căderea corpului de la propria înălțime. Fapt prin care s-a încălcat grav norma imperativă a art. 97 alin. (2) Cod de procedură penală, care prevede că, existența, caracterul și gradul leziunilor corporale în cauzele penale se constată doar prin raportul de expertiză medico-legală.

Instanța de apel a acordat o mare atenție circumstanței ce privește starea de ebrietate a părții vătămate, fără ca prezenta circumstanță să prezinte interes pentru conturarea faptei din 02.02.2013, or, a stabilit în mod eronat o legătură cauzală dintre existența sau nu a acestei stări cu veridicitatea declarațiilor părții vătămate.

Asupra cauzei date, printr-o opinie separată, în baza art. 339 alin. (7) Cod de procedură penală, s-a expus și judecătorul Curții de Apel Chișinău, Dina Rotarciuc, care a statuat că din materialele cauzei, rezultă cu certitudine că fapta infracțiunii a avut loc și se confirmă prin probele verificate în ședința instanței de fond.

6.2. Procurorul în recursul său, pe lângă temeiurile indicate de partea vătămată în recursul său, suplimentar menționează că, un alt temei de casare a deciziei recurate este identificarea greșită a temeiului juridic pus la baza achitării.

Invocarea de către instanța de apel a temeiului precum că, *nu s-ar fi constatat existența faptei infracțiunii*, este greșită, deoarece, odată ce conform actelor medicale se constată fără echivoc prezența la partea vătămată, V. Rudi, a vătămării medii a integrității corporale și sănătății, iar concluziile medicale exclud provocarea vătămarilor respective în rezultatul căderii sau automutilării, acuzarea de stat consideră că *faptul infracțiunii s-a produs*.

6.3. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, inculpatul a depus referință privind opinia lui asupra recursurilor declarate de către procuror și partea vătămată, solicitînd respingerea acestora, cu menținerea deciziei instanței de apel, menționînd netemeinicia cerințelor solicitate de către recurenți.

7. Judecînd recursurile ordinare în raport cu materialele cauzei și temeiurile invocate, Colegiul lărgit concluzionează că, acestea urmează a fi admise, din următoarele considerente.

Conform art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. a) Cod de procedură penală, judecînd recursul, instanța de recurs este în drept de al admite, cu casarea totală a hotărîrii atacate și să mențină hotărîrea primei instanțe, cînd apelul a fost greșit admis.

Conform art. 424 alin. (2) Cod procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent.

Examinînd recursul, instanța verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărîrile atacate și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Din conținutul recursurilor declarate de către partea vătămată V. Rudi și procur, rezultă că aceștia critică decizia instanței de apel sub aspectul aceluiași temei prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală și anume – *hotărîrea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara eroarea de drept comisă de instanța de apel în cazul cînd hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția*.

Instanța de recurs menționează, că aceste prevederi legale și-au găsit reflectare în cauza dată.

Conform art. 414 Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărîrii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar, și oricăror probe noi prezentate instanței de apel sau cercetează suplimentar probele administrate de instanța de fond. Instanța de apel poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Instanța de apel, este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Potrivit cerințelor aceluiași articol, chestiunile de fapt asupra cărora s-a pronunțat sau trebuia să se pronunțe prima instanță și care prin apel se transmit instanței de apel sunt: dacă fapta reținută ori numai imputată s-a săvîrșit ori nu, dacă fapta a fost comisă de inculpat și în ce împrejurări s-a comis, dacă probele corect au fost apreciate prin prisma cumulului de probe anexate la dosar în conformitate cu art. 101 Cod de procedură penală.

La chestiunile de drept se referă cele ce țin de următoarele: dacă fapta întrunește elementele infracțiunii, dacă infracțiunea a fost corect calificată, dacă pedeapsa a fost individualizată și aplicată just, dacă normele de drept procesual penal sau administrativ au fost corect aplicate și hotărîrea adoptată să conțină răspuns la toate motivele invocate.

Colegiul penal lărgit enunță, că instanța de apel greșit a admis apelul inculpatului, a casat sentința primei instanțe, rejudecînd cauza și a pronunțat o nouă hotărîre în privința lui Șova Andrei, fiind achitat de sub învinuirea în săvîrșirea infracțiunii prevăzută de art. 152 alin. (1) Cod penal, din motivul că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii.

Mai mult, Colegiul precizează că, decizia instanței de apel este bazată exclusiv pe probele cercetate de către instanța de fond, care în consecință au fost interpretate eronat, deoarece prima instanță clar și-a expus poziția asupra declarațiilor inculpatului, care de fapt sunt declarative și se combat prin cumulul de probe prezentate de procuror și asupra declarațiilor părții vătămate, care nu au fost puse la îndoială.

Conform materialelor cauzei, instanța de fond corect a ajuns la concluzia că vina inculpatului a fost pe deplin dovedită în comiterea infracțiunii incriminate, luînd la bază totalitatea probelor prezentate de către partea acuzării și obținute în cadrul cercetării judecătorești, fiind examinate prin prisma prevederilor art. 101 Cod de procedură penală.

Din declarațiile părții vătămate V. Rudi rezultă că, *la data de 02.02.2013, aproximativ la ora 18.00, aflîndu-se pe str. P. Zadnipru intersecție cu str. N. Milescu Spataru, mun. Chișinău, inculpatul A. Șova în urma unui conflict inițiat cu el, i-a aplicat o lovitură directă cu piciorul în piciorul stîng, apoi peste cîteva secunde Malic Anatolie i-a aplicat o lovitură cu pumnul drept în regiunea feței, în urma căreia și-a pierdut cunoștința și a căzut la pămînt.*

Totodată, partea vătămată V. Rudi a declarat atît organului de urmărire penală, cît și în instanțele judecătorești că A. Șova și A. Malic l-au persecutat din cauza inițiativei sale de a convoca o adunare a proprietarilor de garaje în vederea soluționării unor chestiuni care nu convin celor doi.

Prin urmare, potrivit declarațiilor martorului Ceban Nicolae „*La data de 02.02.2013, în jurul orelor 17.30, împreună cu Rudi Vitalie reveneau spre casă de la garajele amplasate pe str. N. Milescu Spataru 2 mun. Chișinău. La intersecția străzii nominalizate cu str. P. Zadnipru i-a observat pe Șova Andrei și Malic Anatolie care stăteau pe marginea drumului probabil în așteptarea transportului. Traversînd str. P.*

Zadnipru el a mers mai repede, traversînd primu strada, iar Rudi Vitalie venea din urmă deoarece avea două sacoșe și se deplasa mai încet. Imediat după traversarea străzii a privit în spate către locul unde rămăse-se Rudi Vitalie și a observat că respectivul stătea jos la pămînt, iar lîngă el se aflau Șova Andrei și Malic Anatolie. Revenind în grabă la locul unde stătea Rudi Vitalie, ultimul și-a revenit și a început să-i reproșeze lui Malic Anatolie că l-ar fi lovit. El l-a ajutat să se ridice și l-a condus pe Rudi Vitalie spre casă. În timp ce se deplasau spre domiciliul ultimului acesta îl acuza pe Șova Andrei că l-ar fi lovit la piciorul stîng, iar din cauza durerilor pe care le avea la picior se deplasa cu greu”.

În baza declarațiilor menționate supra, Colegiul lărgit concluzionează că, partea vătămată V. Rudi pînă la intersecția str. N. Milescu Spătaru cu str. P. Zadnipru, se deplasa fără dificultate și nu acuza dureri de picior, însă în urma incidentului petrecut la intersecția străzilor sus indicate, V. Rudi a acuzat dureri la piciorul stîng, motiv din care se deplasa cu greu în timp ce martorul N. Ceban îl conducea spre casă.

Mai mult ca atît, conform raportului de expertiză medico-legală nr. 556/D din 06.03.2013, la partea vătămate V. Rudi s-a constatat fractura oblică a fibulei fără deplasare, care a fost cauzată în urma acțiunilor traumatice a unui obiect contondent dur și se califică ca leziuni corporale medii, totodată stabilindu-se că leziunile respective nu puteau să fie produse de la căderea corpului de la propria înălțime.

Astfel, coroborînd declarațiile părții vătămate cu ale martorului N. Ceban, cît și cu declarațiile expertului legist Buga Marin, inclusiv concluziile reflectate în raportul de expertiză medico-legală, instanța de recurs găsește drept probate acțiunile violente ale inculpatului A. Șova, care întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 152 alin. (1) Cod penal.

Instanța de recurs consideră corectă poziția instanței de fond criticînd declarația dată de către martorul Malic Anatolie, prin care s-ar putea pune la îndoială cauzarea vătămarilor corporale de către inculpat, arătînd la faptul că partea vătămată V. Rudi a căzut de la pararea de către el a loviturii. Însă, acest lucru nu exclude fapta ca fiind comisă de către Șova Andrei, or lovirea cu piciorul este confirmată prin declarațiile părții vătămate, pe care instanța nu le pune la îndoială și totodată, este conformă concluziei medicale privind localizarea, modul și mecanismul de formare a traumei. Mai mult, consecința loviturii aplicate de către Malic Anatolie nu are legătură cu fractura, fapta comisă de Malic Anatolie a fost constatată cu certitudine prin ordonanță necontestată.

Declarațiile martorilor Gheiceanu Victor și Beleuța Petru prin care partea vătămată la cîteva zile după incident nu manifesta semne de fractură, nu pot fi luate în considerație, or trauma suportată de către Rudi Vitalie a fost constatată îndată și primar la 03 februarie 2013, dovedită prin documentele medicale atașate la actele cauzei.

Referitor la argumentul instanței de apel precum că, partea vătămată V. Rudi a negat faptul consumării băuturilor alcoolice înaintea incidentului, Colegiul reține că, atît în cadrul urmăririi penale, cît și în cadrul cercetărilor judecătorești nu au fost administrate careva probe utile și admisibile care ar demonstra starea de ebrietate a acestuia. Cu atît mai mult starea de ebrietate a părții vătămate nu poate să aibă relevanță asupra cazului deoarece vătămarile corporale depistate la acesta, în baza raportului de expertiză medico-legală, nu puteau fi produse în rezultatul căderii de la propria înălțime.

Astfel, instanța de recurs menționează că, instanța de apel a constatat greșit circumstanțele de fapt și de drept ale cauzei penale, prin care a admis o eroare de drept

procedural și material cu privire la decizia pe care a adoptat-o, achitându-l pe inculpat din motiv că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii. Prin urmare, din totalitatea probelor cercetate și apreciate din punct de vedere al pertinentei, concludenței și veridicității lor, în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor, fapta a fost constată, iar vinovăția inculpatului dovedită.

În opinia Colegiului, la stabilirea pedepsei, instanța de fond, și-a argumentat suficient soluția sa și a ținut cont în deplină măsură de dispozițiile art. 75 Cod penal, care prevăd că persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea Specială a prezentului Cod și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții Generale a Codului penal.

Astfel, Colegiul menționează că persoanei declarate vinovate trebuie să i se aplice o pedeapsă, echitabilă, adică în limitele sancțiunii legii în baza căreia persoana a fost condamnată. În același rînd, după caz, instanța este în drept de a aplica și prevederile Părții Generale a Codului penal, în special art. 90 Cod penal, în cazul în care nu sunt impedimente.

Potrivit art. 61 Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrîngere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului și se aplică persoanelor care au săvârșit infracțiuni, cauzînd anumite lipsuri și restricții drepturilor lor, avînd drept scop restabilirea echității sociale, corectarea acestuia, precum și prevenirea săvîrșirii de noi infracțiuni, atît din partea condamnaților, cît și din partea altor persoane.

De asemenea, pedeapsa este echitabilă și atunci cînd este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului și prevenirea săvîrșirii de noi infracțiuni atît de către condamnat, precum și de alte persoane. Ori, practica judiciară demonstrează că o pedeapsă prea aspră generează apariția unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire și de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecințe contrare scopului urmărit. De asemenea, o pedeapsă prea blîndă generează dispreț față de ea și nu este suficientă nici pentru corectarea infractorului și nici pentru prevenirea săvîrșirii de noi infracțiuni.

Așadar, Colegiul penal menționează că, din conținutul părții descriptive a sentinței se observă că instanța de fond a soluționat chestiunile privind individualizarea pedepsei aplicate inculpatului în strictă conformitate cu prescripțiile de drept formal și material.

Pedeapsa respectivă a fost motivată, individualizată și aplicată inculpatului în limitele prevăzute de lege, luîndu-se în considerare faptul că inculpatul A. Șova a săvîrșit o infracțiune mai puțin gravă, anterior nu a fost judecat, iar corectarea și reeducarea lui poate avea loc prin aplicare în privința acestuia a unei pedepse condiționate în limitele prevederilor art. 90 Cod penal, fără izolarea acestuia de societate.

Urmează a fi reținute drept juste și concluziile instanței de fond referitor la admiterea parțială a acțiunii civile înaintată de partea vătămată.

Referitor la evaluarea cuantumului despăgubirilor materiale ale prejudiciului moral, în acest aspect, Colegiul lărgit menționează că, instanța de fond a ținut cont și a luat în considerare circumstanțele cauzei, suferințele provocate părții vătămate, apreciînd real cuantumul prejudiciului moral cauzat.

Instanța de recurs menționează că, cheltuielile solicitate de partea vătămată au fost confirmate în instanța de judecată de către acesta prin anexarea bonurilor de plată și

a certificatelor medicale, astfel, prima instanță just a concluzionat asupra admitterii parțiale a acțiunii civile înaintate de partea vătămată V. Rudi.

Dat fiind faptul că încălcările normelor procedurale specificate, comise de către instanța de apel, constituie erori de drept, prescrise în art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, urmează a fi corectate de către instanța de recurs, prin adoptarea soluției prevăzute de art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. a) Cod de procedură penală, cu casarea deciziei instanței de apel, pe motiv că apelul a fost greșit admis, cu menținerea sentinței primei instanțe prin care Șova Andrei a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 152 alin. (1) Cod penal.

8. În conformitate cu prevederile art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. a) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE :

Admite recursurile ordinare declarate de către partea vătămată Rudi Vitalie și procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Oleg Popov, casează total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 21 aprilie 2015, în cauza penală în privința lui **Șova Andrei Mihail**, cu menținerea sentinței Judecătorei Ciocana din 24 octombrie 2014, prin care acesta a fost condamnat în baza art. 152 alin. (1) Cod penal, la 2 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

În conformitate cu art. 90 Cod penal, a-i suspenda executarea pedepsei principale pe un termen de 2 ani, obligându-l în termenul de probă să nu comită noi infracțiuni și prin purtarea exemplară va confirma încrederea acordată, totodată obligându-l pe Șova Andrei Mihail să nu-și schimbe domiciliul fără consimțământul organului competent.

Decizia este irevocabilă.

Decizia publicată integral la data de **08 decembrie 2015**.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Ion Guzun

Elena Covalenco

Liliana Catan

Iurie Diaconu